

21 SEPTEMBER - DOOR BACA'S VALLEI

En de zalving, die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u. 1 Johannes 2:27

Al de krachten van de aarde en de hemel spannen tezamen tegen deze heilige zalving, waarmede de kinderen Gods zo hogelijk begunstigd zijn. Maar indien God in de boezem van een heilige een drupje van deze Goddelijke zalving heeft geschonken, dan is dat drupje als een rots tegenover alle aanvallen van de zonde, tegenover elke aanranding van satan, tegenover alle vijandschap in eigen boezem en al de bekoorlijkheden, genoegens en gemaklijkheden van de wereld. Golven en baren van verdrukking mogen over de ziel heengaan, maar zij kunnen deze heilige drup der zalfolie niet uitwissen. De duivel moge duizend vurige pijlen afschieten om het brandbaar materiaal van ons vleselijk gemoed te doen ontvlammen, doch al deze vurige pijlen kunnen deze ene drup olie, die de Heere heeft doen druipen in de diepten van een verbroken geest, niet verbranden. De wereld met al haar genoegens en gemaklijkheden, met haar dodelijke tegenstand tegen de waarheid Gods, moge golven van goddeloosheid tegen deze heilige zalving opwekken, maar al de krachten der aarde met elkaar verenigd, kunnen nooit deze ene drup vernietigen, die de Heere Zelf in de diepten van een gelovig hart gelegd heeft. Deze drup was in de diepten van Jona's ziel ingesloten toen hij was in de buik van de walvis; doch al de baren en golven, die over zijn hoofd heengingen, noch zelfs de diepten der hel, in wier buik hij in [^]ijn gewaarwording zich bevond, konden die drup der zalfolie, die God de Heilige Geest in zijn hart gelegd had, daaruit wegnemen. De verloren zoon ging henen in een ver land, maar ofschoon hij zijn vermogen doorbracht in een uitspattend leven, die drup der zalfolie verloor hij niet. Heman klaagt vanwege de diepte der verdrukking, doch al zijn wederwaardigheden hebben nooit de heilige zalfolie, die God in zijn ziel geschonken had, teniet kunnen doen. Toen Hiskia ogenschijnlijk op zijn doodsbed lag, en hij zijn aangezicht naar de wand wendde, was hij ten eerste bedroefd en verkeerde bijna in wanhoop, en toch kon al zijn verdrukking en moedeloosheid deze heilige drup der zalfolie niet doen verdrogen. En zo is het duizenden en tienduizenden van Gods lieve kinderen gegaan. Al hun smarten, ja nog meer, al hun zonden, afwijkingen, vallen, ellenden en jammer, deze alle tezamen genomen, hebben nooit vermocht de zalving, die God hun geschonken had, weg te nemen. Indien de zonde dit had kunnen doen, wij zouden onszelf voor lange tijd reeds in de hel gezondigd hebben; en indien de wereld of de satan deze drup, of ons persoonlijk, had kunnen teniet doen, wij zouden reeds lang vernietigd zijn. Indien ons vleselijk gemoed dit had kunnen doen, het zou ons weggevaagd hebben in een vloed des verderfs. Maar de zalving blijft in ons, kan niet verdorven worden, en waar zij eens in de ziel geschonken is, daar is zij beveiligd tegen al de aanslagen van de aarde, de zonde en de hel. Gods kinderen worden het gewaar, dat zij blijft, want bij tijden openbaart zij zich in gebed en in de uitgangen naar de levende God en zij breekt uit in geloof, hoop en liefde. Zo blijft zij niet slechts als een Goddelijke werkelijkheid, maar als een levende bron, die springt tot in het eeuwige leven. Ware dit niet zo, er waren ook geen herlevingen, geen verse mededelingen, geen vernieuwde bewijzen, geen opwellingen, geen vertederingen, geen zuchten om de gemeenschap des Heeren, geen treuren over Zijn afwezigheid. Maar de zalving blijft en dit bewaart de ziel voor de dood en houdt ze in het leven in de hongersnood.

